

SVETE MISE U TJEDNU 30.9.2012.- 07.10.2012.

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
30.9.	N	26. KROZ GODINU	09.30 – Sv. Misa (Sv. Ana): + 11.00 – Sv. Misa (Virje): + Mihovil Cvitković i obit. Mesić 17.00 – Proslava 15. obljetnice osnutka Varaždinske biskupije u Vž katedrali
01.10.	P	<i>Sv. Terezija od Djeteta Isusa</i>	07.00 + Ruža Medaković
02.10.	U	<i>Sv. Anđeli Čuvari, Anđelka, Anđela, Amata</i>	19.00 + Fabijan Kapić 20.00 – Duhovna obnova za Zajednicu bračnih susreta i bračne parove
03.10.	S	<i>Sv. Dionizije Areopagita, Svjetlana</i>	16.00 – vjeronauk za prvopričesnike 19.00 + Katarina i Stjepan Ormanec 19.30 – Marijina Legija
04.10.	Č	<i>Sv. Franjo Asiški, Zlata</i>	16.00 – vjeronauk za krizmanike (1. grupa) 19.00 + Emilija i Franjo Puškaš 19.30 – Klanjanje i molitva
05.10.	P	<i>Sv. Faustina Kowalska</i>	11.00 – Isповijed bolesnika po kućama za Prvi petak 16.00 – vjeronauk za krizmanike (2. grupa) 19.00 – KUMULATIVNA: Vranić Marijan; Marijan Berta; za duše u čistilištu; Florijan, Regina i Stjepan Ormanec; Katica (god.) i Fabijan Saraja
06.10.	S	<i>Sv. Bruno, Fides, Vjera</i>	07.00 + Franjo Lukić i rodit. (Paromlinska) 18.00 – Sv. misa (Šemovci): + 19.00 – Sv. misa (Sv. Ana): + Anđelka i Ivan Matan, Antun i Bara Pintar, Marijan Cupan
07.10.	N	27. KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Virje): Župna 11.00 – Novigrad Podravski - Đakonsko ređenje fra. Josipa Petonjića 19.00 + Mijo i Katica Drmenčić, Mijo i Barica Sabolić

Broj žiro računa: 2402006-1100089025 (Erste Banka); Izdaje: Župa Sv. Martina, Lj. Gaja 11, 48 326 Virje, telefon: 048/897-235, e-mail: zupni-ured-virje@kc.t-com.hr ; Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka (09,00-11,00 sati) i radnim danom nakon Sv. Mise; Uređuje i odgovara: vlč. Ivica Bačani, žpk.; Tisak u vlastitoj nakladi; Naklada 250 komada

DUHOVNA NESEBIČNOST

Br 11, 25-29. Mk 9, 38-41

U prvom čitanju Bog je izlio svoga Duha na 70 staraca koji trebaju pomagati Mojsiju u vođenju naroda Božjega. No, Duh zahvaća i dvojicu muškaraca koji nisu bili u šator objave. Jošua zahtijeva od Mojsija da im zabrani prorokovati. Mojsije mu dogovara: *Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Gospodnji postao prorok!* Božji naklonost ne pripada samo onima koji su javno i službeno opunomoćeni. Duh puše gdje hoće. U današnjemu Markovu evanđelju apostol Ivan izvještava Isusa, kako su nekome zabranili da u ime Isusovo izgoni zloduhe, jer taj nije njihov, ne ide s njima. Isus opominje apostole: *Ne branite mu... Tko nije protiv nas, za nas je.* Ovim riječima, Isus ih odvraća od svake zavisti, pogotovo kad netko čini dobro. Duh čini mnogo dobrog i izvan kruga dvanestorice. Često smo poput Jošue i Ivana. Svojatamo Duha Svetoga. Tako se događa da oduševljeni sljedbenici kojega duhovnoga vođe ljubomorni na njegov ugled, teško podnose da još netko osim njega ima izvanredne darove i sposobnosti. Ili, neki misle da Bog djeluje samo preko kršćana u svijetu. Osjećaju se zburnjeno ili nelagodno kada čuju da ljudi drukčijih vjerskih uvjerenja čine dobra djela. Današnje evanđelje poziva da ne budemo zavidni i isključivi. I da se učimo radovati višestrukosti darova Duha Svetoga koji djeluje gdje hoće i kad hoće, u svijetu, u raznim pokretima i u pojedincima. Isto tako, evanđelje nam postavlja pitanje: *Kako definiramo vlastiti vjernički identitet?* Konfrontacijom s onima koji nisu «naši»? Ja znam tko sam jer znam protiv čega sam? Upravo danas, u jednom međusobno podijeljenom i rastrganom svijetu, pozvani smo opažati prisutnost i onih koji nama ne pripadaju i preko kojih Bog djeluje za opće dobro čovječanstva. Ljudi imaju različitu boju kože, pripadaju različitim religijama, nacijama, govore različite jezike. Ali svima im je sreća i patnja, zdravlje i bolest, život ili smrt zajednička sudbina. *Religiozna mržnja* od svih je vrsta mržnje najopakija i najopasnija jer je čista suprotnost religioznom idealu ljubavi. «Nema mira među nacijama bez mira među religijama. Nema mira među religijama bez dijaloga između religija. Nema dijaloga između religija bez globalnih etičkih mjerila. Nema preživljavanja našega globusa bez globalnog etosa, svjetskog etosa» (Hans Küng). U našem svijetu nije samo zloduh mržnje na djelu, nego još više sila Duha Svetoga koja pokreće i mijenja ljude. Duh puše i među sljedbenicima različitih religija svijeta. Čak i oni koji ne vjeruju oruđe su Božjega duha a da toga ne moraju biti svjesni. Mnogi su, naime, «anonimni kršćani» (K. Rahner) koji žive evanđeoske vrjednote (bratstvo i sestrinstvo svih ljudi, služenje nemoćnima, zalaganje za društvenu pravednost i pomirenja), a ne pripadaju zajednici vjernika. Isus kaže da je dostatna «čaha vode». Ili, kako to reče Augustin: «Mnogi koji su «u Crkvi» izvan nje su, a mnogi koji su «izvan Crkve» u njoj su». Tko god riječju i djelom svjedoči ljubav koju je posvjedočio i navijestio Isus, taj je sigurno Isusov. *Dobrota* je pokušaj čovjeka da svijet učini ljepšim, a sebe sličnijim Bogu. Iako dobro nije tako spektakularno kao mržnja i ne zna se uspješno prodati u medijima kao loša vijest, dobro postoji i uvijek iznova izranja na vidjelo u dobrim ljudima.

Fra Anđelko Domazet

OHOLOST I PONIZNOST

Piše vlč. Dražen Radigović

Danas vidimo sve više oholih i bahatih ljudi za koje nam se čini da u svojoj silovitosti osvajaju svijet, idu naprijed i pobjeđuju. Čini nam se da njima pripada budućnost, život i sve! A ponizni da se skrivaju i da su nemoćni donijeti pozitivne promjene u ljudskom društvu.

Isusov primjer

No nije baš tako! Poniznost je danas krivo shvaćena krepost i zbog toga nije u društvu baš na cijeni. Nitko previše ne voli tu krepost, i malo je ljudi koji se za nju mole. I to zato što je ne razumiju. Obično se misli da «*biti ponizan*» znači «*biti slab*», pustiti da ljudi po tebi gaze, da te ponižavaju i omalovažavaju.

No to nije točno! To ne znači «*biti ponizan*»! U ovom ćemo članku vidjeti razliku između oholosti i poniznosti, tako da možemo bolje razumjeti zašto se Bog protivi oholima, a poniznima iskazuje milost! Isus je jednom došao k jednom farizejskom prvaku na objed. I tu je vidio kako uzvanici biraju prva, tj. najbolja mjesta za stolom. Iskoristio je tu zgodu da bi nas poučio poniznosti (Lk 14,7-11).

Težnja je ljudi da za sebe uvijek traže najbolja mjesta. To je sklonost pale ljudske naravi. Ona nas vuče u *oholost*, koja je jedan od glavnih grijeha. Zapravo, neki crkveni oci kažu da je oholost kraljica svih grijeha. Zašto? Jer iz toga grijeha izvire svi ostali grijesi! To je bio prvi grijeh u univerzumu! U svojoj oholosti sotona se pobunio protiv Boga, želio je biti jednak njemu, i zato se odvojio!

Jesi li znao da pakao počinje ohološću!? Zato danas u svijetu ima toliko pakla! – Jer ima puno oholosti u ljudskim srcima. Kad bismo samo mogli pobijediti taj grijeh i Boga postaviti na prvo mjesto u svome životu, *sve bi počelo ozdravljati.*

Jedna divna misao veli: *Kad je Bog na prvom mjestu, onda je sve na svome mjestu. Kad Bog nije na prvom mjestu, onda ništa nije na svome mjestu!* U životima mnogih ljudi iskustvo je da ništa nije na svom mjestu! Zašto? Jer Bog nije na prvom mjestu u njihovom životu. A to zato jer ih je oholost preuzela, zavela i zaslijepila.

...nastavak u slijedećem broju.

Iz života sv. Dominika

Dominik - evanđeoski muž

Malo je koji svetac iz vremena XII.-XIII. stoljeća ostavio tako malo osobnih tragova kao sveti Dominik. Nije napisao nijednu knjigu. Nitko nije zabilježio njegove propovijedi. Od nekoliko njegovih pisama, sačuvano nam je samo jedno. Istina, Jordan Saksonac, Dominikov nasljednik na čelu Reda braće propovjednika, napisao je Knjižicu o počecima Reda (Libellus), ali u njoj se više pozornosti posvećuje Dominkovu djelu negoli njegovoj osobi. (1) Dominikovu osobnost uočavamo tek kad promatramo njegovo životno djelo, Red koji je utemeljio. Kad iz Toulousea 1217. šalje svoju braću, jedne u Pariz, druge u Španjolsku, razdvajajući još uvijek nejaku zajednicu i kad mu prigovaraju da prebrzo donosi odluke, Dominik odgovara: "Nemojte se protiviti: znam što činim."

Prilikom putovanja u Dansku, Dominik i Dijego polaze kroz Languedoc, gdje se osobno uvjeravaju u nagli porast albigenza i jedno vjersko stanje u južnoj Francuskoj. Stanovništvo iz neznanja prelazi u katarske pokrete. Odsjevši u jednom gostinju u Toulouseu, Dominik čitavu noć pokušava obratiti gostioničara koji je katar. Toliko je uvjerljivo nastupao da je gostioničar pred zoru vratio na katoličku vjeru.

Na povratku iz Danske, Dominik i Dijego putuju preko Rima. Na molbu pape Inocenta III., odlučuju se poći propovijedati u Languedoc. Tada Dominik uočava nužnost "svetog propovijedanja", nužnost propovijedanja živeći Evanđelje među ljudima. Nakon Dijegove smrti, Dominik sâm propovijeda tijekom nekoliko godina u Languedocu i Toulouseu. Malo po malo dolazi na zamisao osnivanja prosjačkog reda radi naviještanja Radosne vijesti. Vrlo brzo okuplja petnaestak mladih suradnika odlučnog srca i gorljivih u molitvi, propovjednike riječju ali i svetošću života, jer to je ono što Dominik traži od njih. Dominik povjerava svoj plan i tuluškom biskupu Fulku, koji njega i njegove prve suradnike svesrdno podupire. Svjestan da se najuspješnija borba protiv katarske hereze sastoji u odgoju mladih djevojaka i zaštiti obraćenih žena, 1207. Dominik osniva ženski samostan blizu Fanjeauxa.

...nastavak u slijedećem broju

Prema: <http://www.dominikanci.hr>

"Anđeli su svjetla zapaljena na Svjetlu što nema početka"

Sv. Ivan Damašćanin

OGLASI I ZAHVALE

Utorak: proba Župnog zbora
Petak: 21.00 h – odlazak na hodočašće u Međugorje
Subota: čišćenje crkve
Nedjelja: „Martinci“, grupa „Nazaret“

Molimo vjeroučenike svih razreda OŠ da vrate svoje stare knjižice o pohađanju sv. mise i tada će poći nove.

Zahvaljujem obiteljima koje su dale obiteljski dar i dar za zvona a potičem i ostale. Hvala i za doprinos za tiskanje župnog listića.

Obiteljski dar darovale su obitelji:

Ujlaki, Novigradska 7 (zv)
Grgić, Kolodvorska 28
Fancev, Mitrovica 173
Hasan, P. Preradovića (c. služb.)

